

Yaşadığın Kadar Yalnızsın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Temmuz 2014

Tek bir kelimedenden çıktım yola:
Adına yalnızlık denen şu garip sanrı.
Tekil yalnızlık kimimizin içine düştüğü
O tek yönlü yanılgı.
Çoğula geç bakalım
Al boyunun ölçüsünü
Mümkünse yet
İstersen yalnızlığına eşlik et.
Sayısız bir kitle
Birbirinden mustarip her kim ise
Ya da yanında, kollarında
Kolaysa başa çık
O iki kişilik yalnızlık ile.

Bir deli kuyuya taş attı atalı
Sanır mısın ki kolay
İçine düşse de kırk akıllı.
Ben çoktan savdım sıramı.
Adı yalnızlık
Bazen tekil bazen çoğul
Onca asır geçmiş
Bazen mihrabı yerinde bir döngü
Bazen ser sefil.
Kolaysa um ya da umut et
Bin yıl geçse de
Sen yine sabret.

Sar filmi en başa
Sor aynalara.
Ne sancısı geçer yüreğin
Ne de sevdiğine hükmedersin
Olsa olsa içinde yaşar
Ve hissedersin
Üstelik kim ne derse desin...
Şarkılar, demli şiirler

Çağırın uzaklardan
O yıldızlar ışıllı göz kırpan
Kim ise elimizden tutan
Uzak ya da yakın
İstedigin kadar paye biç
Yaşadığın kadar yalnızsın.